

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

Gauree, Third Mehl, Gwaarayree:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

True is the Lord King, True is His Royal Command.

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥

Those whose minds are attuned to the True, Carefree Lord enter the True Mansion of His Presence, and merge in the True Name. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

Listen, O my mind: contemplate the Word of the Shabad.

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Chant the Lord's Name, and cross over the terrifying world-ocean.
||1||Pause||

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥

In doubt he comes, and in doubt he goes.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

This world is born out of the love of duality.

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

The self-willed manmukh does not remember the Lord; he continues coming and going in reincarnation. ||2||

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

Does he himself go astray, or does God lead him astray?

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥

This soul is enjoined to the service of someone else.

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

It earns only terrible pain, and this life is lost in vain. ||3||

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

Granting His Grace, He leads us to meet the True Guru.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

Remembering the One Name, doubt is cast out from within.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਖਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥

O Nanak, chanting the Naam, the Name of the Lord, the nine treasures of the Name are obtained. ||4||11||31||